

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 13.4.2011
COM(2011) 169 final

2011/0092 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității

{SEC(2011) 409 final}

{SEC(2011) 410 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Motivele și obiectivele propunerii**

În mod tradițional, taxele pe energie se percep din mai multe motive, în special pentru creșterea veniturilor, dar și pentru a influența comportamentul consumatorilor către o utilizare mai eficientă a energiei și către resurse energetice mai ecologice. Pentru a asigura buna funcționare a pieței interne, o serie de aspecte esențiale ale impozitării energiei sunt deja reglementate la nivelul UE prin Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității¹ (denumită în continuare „Directiva privind impozitarea energiei” sau „ETD”).

De la adoptarea ETD, cadrul politic de bază s-a modificat radical. În domeniul energiei și al schimbărilor climatice, au fost definite obiective concrete și ambițioase ale politicilor pentru perioada care se încheie în 2020. Pachetul de politici în domeniul energiei și al schimbărilor climatice adoptat în 2009 oferă un cadru pentru punerea în aplicare a acestor obiective în mod rentabil și corect. Taxele pe energie reprezintă un instrument pe care statele membre îl au la dispoziție pentru atingerea obiectivelor stabilite. De exemplu, evaluarea impactului, care susține propunerea Comisiei privind pachetul de politici în domeniile energiei și al

¹ JO L 283, 31.10.2003, p. 51.

schimbărilor climatice², a demonstrat că bunăstarea generală și rentabilitatea pot fi îmbunătățite dacă instrumente generatoare de venituri, precum impozitarea, sunt utilizate în vederea reducerii emisiilor în sectoarele în care nu se aplică schema comunitară în conformitate cu Directiva 2003/87/CE³ [denumită în continuare „UE ETS” (schema UE de comercializare a certificatelor de emisii)].

Pentru ca un cadru adecvat să fie disponibil pentru utilizarea impozitării energiei în acest nou mediu, Consiliul European din martie 2008 a solicitat adaptarea directivei la obiectivele UE în legătură cu energia și schimbările climatice⁴. Prin urmare, prezenta propunere urmărește următoarele obiective:

- (1) Asigurarea unui tratament consecvent al resurselor de energie în cadrul ETD, în vederea existenței unui mediu concurențial echitabil real între consumatorii de energie, indiferent de resursele energetice utilizate.
- (2) Definierea unui cadru adaptat pentru impozitarea energiilor din surse regenerabile.
- (3) Definierea unui cadru pentru utilizarea impozitării emisiilor de CO₂, care să completeze semnalul referitor la prețul carbonului prevăzut de ETS, evitându-se totodată suprapunerile celor două instrumente.

• Contextul general

Prezenta propunere urmărește să asigure adaptările necesare ale unor dispoziții fundamentale din Directiva privind impozitarea energiei, asigurând o mai mare consecvență a modului în care taxele pe energie contribuie la obiectivele referitoare la un consum de energie scăzut și mai ecologic în UE. Directiva ETD, în versiunea actuală, ridică în special următoarele probleme:

În primul rând, nu asigură gradul de necesar de consecvență în tratamentul surselor energetice fosile și al electricității. Având în vedere conținutul energetic al diverselor produse, nivelurile minime de impozitare variază considerabil în funcție de produsul în cauză. Prin urmare, unele produse sunt favorizate, cel mai favorabil tratament fiind rezervat cărbunelui. Aceasta presupune, de asemenea, că anumite întreprinderi se pot afla într-o situație financiară mai bună în comparație cu altele, în funcție de sursa de energie utilizată.

În al doilea rând, semnalul de preț introdus de Directiva privind impozitarea energiei prin ratele sale minime de impozitare nu este legat în mod adecvat de necesitatea de combatere a schimbărilor climatice. Termenii directivei nu sunt bine adaptați pentru a asigura buna funcționare a pieței interne, în condițiile în care statele membre recurg la impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ în vederea reducerii acestora.

În al treilea rând, în pofida creșterii relevanței combustibililor regenerabili pe piață, tratamentul lor fiscal în conformitate cu ETD se bazează încă pe norme stabilite într-un moment în care acești combustibili erau alternative de nișă, fără o importanță majoră pe piață. Impozitarea standard a combustibililor regenerabili se bazează pe volumul și pe rata aplicabilă

² SEC (2008) 85 vol. II, p.51 și următoarele.

³ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

⁴ Consiliul European din 13-14 martie 2008, Concluziile președinției (7652/1/08 rev.1, 20/05/2008).

produsului fosil înlocuit de produsul regenerabil în cauză. Conținutul energetic mai scăzut al combustibililor regenerabili nu este luat în considerare. Prin urmare, o cotă de impozitare identică generează o sarcină relativ mai mare, în raport cu combustibilii fosili concurenți. Statele membre pot corecta acest efect și, după caz, pot compensa diferențele dintre costurile de producție doar prin aplicarea unui tratament fiscal favorabil în conformitate cu articolul 16 din ETD. Tratatul fiscal standard al combustibililor regenerabili nu este, prin urmare, adaptat caracteristicilor lor și orice adaptare poate lua doar forma unei scutiri de taxe opționale, sub rezerva unei evaluări stricte în legătură cu prezența ajutorului de stat.

În al patrulea rând, taxele pe energie sunt percepute în conformitate cu Directiva privind impozitarea energiei în același mod, indiferent dacă, într-un anumit caz, limitarea emisiilor de CO₂ este sau nu asigurată prin UE ETS. Prin urmare, mecanismele de drept al Uniunii care urmăresc limitarea acestor emisii se pot suprapune, în anumite situații, iar în altele pot lipsi complet. Ambele situații sunt nedorite, din cauza pierderilor de rentabilitate și denaturărilor care apar pe piața internă.

- **Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii**

Directiva 2003/96/CE a Consiliului definește produsele energetice impozabile, utilizările care determină impozitarea acestora și nivelurile minime de impozitare aplicabile fiecărui produs în funcție de utilizarea acestuia drept carburant, în anumite scopuri industriale și profesionale sau pentru încălzire.

- **Consecvența cu alte politici și obiective ale Uniunii**

Prezenta propunere se aliniază principalelor politici și obiective ale Uniunii. În ceea ce privește impozitarea energiei, obiectivul propunerii constă în asigurarea bunei funcționări a pieței interne, în contextul în care statele membre trebuie să contribuie la realizarea obiectivelor UE în domeniul energiei și al schimbărilor climatice. De asemenea, în interesul coerenței cu pachetul de măsuri privind clima și energia, adoptat în 2009, prezenta propunere intră în vigoare de la 1 ianuarie 2013.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

- **Consultarea părților interesate**

Prezenta propunere a fost formulată în contextul unei game largi de contribuții externe. Aceste contribuții au luat forma feedback-ului primit în cursul consultării publice inițiate prin cartea verde privind instrumentele de piață⁵ și al consultărilor directe cu statele membre și cu alte părți interesate. Studii externe au fost comandate și de DG TAXUD în scopul evaluării impactului.

Cartea verde privind instrumentele de piață a prezentat, printre altele, domeniile în care ar putea fi avute în vedere modificări ale ETD și a subliniat posibilele direcții de urmat. În special, aceasta a ridicat problema necesității restructurării ETD pentru a reflecta mai bine

⁵ Cartea verde privind instrumentele de piață utilizate în scopuri aferente politicii de mediu și altor politici conexe (COM(2007) 140 din 28 martie 2007).

faptul că impozitarea energiei deservește mai mult de un obiectiv (generarea de venituri și economii de energie pe de o parte, considerente de mediu pe de altă parte).

- **Evaluarea impactului**

Pentru a examina cea mai bună modalitate de abordare a diverselor obiective de politică, o serie de abordări au fost examinate și comparate cu *scenariul de referință („business as usual”)*. În acest scenariu, nu se efectuează nicio modificare suplimentară a cadrului existent de impozitare a energiei, care se aplică în întregime tuturor statelor membre de la data expirării perioadelor de tranziție rămase. Prin definiție, ETD nu s-ar apropia mai mult de obiectivele UE în legătură cu energia și schimbările climatice. Rezultatele celor două tipuri de acțiuni, și anume revizuirea ulterioară a ETD și coordonarea fiscală în locul unei astfel de revizuirii, ar fi comparabile cu scenariul de referință, *inter alia* deoarece acestea nu determină rezultate în timpul necesar. Au fost examinate următoarele abordări:

- **Revizuirea tratamentului fiscal existent al diverselor surse de energie conform unui singur criteriu:** tratamentul fiscal al diverselor produse ar putea fi aliniat pe baza conținutului lor energetic, pentru ca taxele pe energie să devină mai neutre și pentru a limita efectele negative asupra punerii în aplicare a altor instrumente și politici (opțiunea de politică 1); ca alternativă, alinierea ar putea fi bazată pe conținutul de CO₂ al diverselor produse, pentru ca taxele pe energie să reflecte mai sistematic performanța produselor în cauză cu privire la emisiile de CO₂, în vederea sprijinirii realizării obiectivelor UE în domeniul schimbărilor climatice (opțiunea de politică 2).
- Întrucât **revizuirea structurii directivei** ia în considerare diversele obiective urmărite de taxele pe energie (generarea de venituri și economii de energie pe de o parte, considerente de mediu pe de altă parte): Această abordare ar determina crearea unor taxe specifice la nivel național în legătură cu emisiile de CO₂ și ar impune ca alte taxe percepute pe energie să fie neutre, și anume ca ele să nu facă diferența între sursele de energie, pentru a nu afecta performanța adecvată a taxelor în legătură cu emisiile de CO₂. Această abordare a fost introdusă în opțiunea de politică 3 și în două opțiuni de politică 5 și 6 specifice transportului.
- **Introducerea unei taxe uniforme suplimentare, în legătură cu emisiile de CO₂:** o astfel de taxă ar fi impusă pe lângă taxele deja percepute în temeiul ETD, într-un mod care completează schema UE de comercializare a certificatelor de emisii (opțiunea 4).

Efectele diferitelor abordări au fost testate în evaluarea impactului. Rezultatele evaluării sunt rezumate în raportul de evaluare a impactului. Având în vedere modul în care contribuie diversele opțiuni de politică la obiectivele menționate, precum și necesitatea respectării intereselor bugetare ale statelor membre, precum și considerentele de echitate, în evaluarea impactului a fost identificat un set de politici preferate, bazat pe opțiunea de politică 3 și pe opțiunea de politică 6 privind transportul. Prezenta propunere se bazează pe acest set de politici preferate.

Evaluarea impactului a indicat că obiectivele menționate anterior pot fi atinse fără costuri economice și că revizuirea ar putea aduce beneficii economice, în special în cazul în care venitul suplimentar din impozitarea consumului general de energie sau din impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ ar fi utilizat pentru a reduce contribuțiile angajatorilor la sistemul de asigurări sociale. Evaluarea impactului a indicat, de asemenea, că revizuirea ETD nu ar crea o sarcină inutilă asupra întreprinderilor și nu ar determina pierderi de competitivitate la

nivel sectorial. De asemenea, revizuirea comună a impozitării carburanților și a combustibililor pentru încălzire reduce riscul efectelor negative de distribuție, un risc asociat de multe ori cu strategiile care tind să ducă la creșterea costurilor de încălzire. În acest context, evaluarea impactului a confirmat avantajul esențial al impozitării care, pe lângă influența exercitată asupra comportamentului consumatorilor, generează venituri care pot fi utilizate pentru a finanța măsuri însoțitoare și, prin urmare, a indicat modul în care pot fi abordate problemele legate de distribuție. Totuși, din evaluarea impactului rezultă, de asemenea, că efectele de distribuție asupra gospodăriilor diferă de la un stat membru la altul, mai mult decât orice alt impact și, în consecință, continuarea posibilității de scutire a gospodăriilor de la impozitarea la nivel național pare justificată.

3. ELEMENTE JURIDICE ALE PROPUNERII

• Rezumatul acțiunii propuse

Comisia propune, începând cu 2013:

1. Introducerea unei distincții explicite între impozitarea energiei legată în mod specific de emisiile care pot fi atribuite consumului produselor în cauză (impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂) și impozitarea energiei pe baza conținutului energetic al produselor (impozitarea consumului general de energie).

Impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ se bazează pe factorii de referință privind emisiile de CO₂ menționați la punctul 11 din anexa 1 la Decizia 2007/589/CE a Comisiei⁶. Impozitarea consumului general de energie se bazează pe puterea calorifică netă a produselor energetice și a electricității, astfel cum se menționează în anexa II la Directiva 2006/32/CE⁷ și, în cazul biomasei sau al produselor realizate din biomasă, în anexa III la Directiva 2009/28/CE⁸.

Însă factorii specifici de emisii de CO₂ și valorile calorifice nete pentru biomasă sau produse din biomasă pentru care articolul 17 din Directiva 2009/28/CE stabilește criteriile de durabilitate (biocombustibili și biolichide definite la articolul 2 literele (h) și (i) din această directivă) se aplică numai în măsura în care aceste criterii sunt respectate [a se vedea articolul 1 alineatul (1) din propunere, privind articolul 1 din ETD]. În consecință, biocombustibilii sau biolichidele care nu respectă aceste criterii sunt impozitate pe baza factorului de emisie de CO₂, nu pe baza puterii calorifice nete a combustibilului pentru încălzire sau a carburantului echivalent.

Eficiența economică pledează în favoarea introducerii taxelor legate de emisii în completarea schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii. Totuși, statele membre trebuie să poată, de asemenea, să continue impozitarea consumului de carburanți și combustibili pentru încălzire în alte scopuri, și anume generarea de venituri, fără legătură cu reducerea gazelor cu efect de seră. Pentru a permite obiective atât de diversificate și pentru a asigura, în măsura în

⁶ Decizia Comisiei 2007/589/CE din 18 iulie 2007 de stabilire a unor orientări privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 229, 31.8.2007, p.1).

⁷ Directiva 2006/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind eficiența energetică la utilizatorii finali și serviciile energetice și de abrogare a Directivei 93/76/CEE a Consiliului (JO L 114, 27.4.2006, p. 64).

⁸ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 140, 5.6.2009, p. 16).

care este posibil, urmărirea consecventă a tuturor acestor obiective, o altă impozitare în afara celei legate de emisiile de CO₂ trebuie să fie asociată conținutului energetic al surselor de energie.

2. Extinderea domeniului de aplicare al Directivei privind impozitarea energiei – în cazul impozitării în legătură cu emisiile de CO₂ – pentru a include produse energetice care intră, în principiu, în domeniul de aplicare al Directivei 2003/87/CE și, în același timp, introducerea unei scutiri obligatorii de la impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ în cazuri care fac obiectul schemei comunitare conform directivei în cauză.

Seria de modificări va asigura că ETD completează pe deplin Directiva 2003/87/CE, în ceea ce privește necesitatea unui semnal de preț în legătură cu emisiile de CO₂ [a se vedea, în special, articolul 1 alineatul (1) și alineatul (4) litera (a) din propunere, privind articolul 1 și articolul 4 alineatul (2) din ETD], evitându-se totodată suprapunerile între schema UE de comercializare a certificatelor de emisii, pe de o parte, și impozitarea care are același scop, pe de altă parte [a se vedea articolul 1 alineatul (11) litera (a) punctul (ii) din propunere, privind articolul 14 din ETD].

De asemenea, este necesară limitarea posibilului impact din punctul de vedere al costurilor pe care îl are impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ asupra sectoarelor sau a subsectoarelor considerate a fi expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în sensul articolului 10a alineatul (13) din Directiva 2003/87/CE. În consecință, este necesar să se prevadă măsuri tranzitorii în vederea evitării unui impact nedorit din punctul de vedere al costurilor, menținându-se totodată eficiența ecologică a impozitării în legătură cu emisiile de CO₂. În această privință, se recomandă să se pornească de la sistemul de alocare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE [a se vedea noul articol propus 14a din ETD - articolul 1 alineatul (12) din propunere]. Și în alte sectoare sau subsectoare economice se poate produce relocarea emisiilor de carbon. În ceea ce privește sectorul agricol, Comisia elaborează un raport în care se examinează riscul de relocare a emisiilor în acest sector. De îndată ce raportul va deveni disponibil, Comisia va lua măsuri subsecvente pentru a asigura că toate sectoarele susceptibile de relocarea emisiilor de carbon sunt supuse aceluiași tratament în temeiul viitoarei ETD, fie prin garantarea faptului că concluziile raportului sunt luate în considerare în discuțiile din cadrul Consiliului pe tema revizuirii ETD, fie, în cazul în care raportul nu este disponibil la momentul adoptării propunerii, prin intermediul unei inițiative legislative separate.

În alte scopuri decât impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂, domeniul de aplicare al ETD rămâne nemodificat.

3. Revizuirea nivelurilor minime de impozitare, asigurând în special ca acestea să reflecte emisiile de CO₂, pentru diversele surse de energie, cu introducerea unor perioade tranzitorii, după caz [a se vedea articolul 1 alineatele (6), (7), (8) și (23) din propunere, cu privire la articolele 7, 8 și 9 din ETD, precum și anexa 1 la directivă].

De asemenea, în vederea asigurării tratamentului uniform al produselor impozabile pentru care nu sunt stabilite niveluri minime specifice de impozitare, Comisia propune modificarea articolului 2 alineatul (3) din Directiva privind impozitarea energiei [a se vedea articolul 1 alineatul (2) litera (b) din propunere, cu privire la articolul 2 alineatele (3) și (4) din directivă]. În cazul în care Decizia 2007/589/CE, Directiva 2006/32/CE sau Directiva 2009/28/CE nu conține o valoare de referință aplicabilă produsului energetic în cauză, statele membre trebuie să consulte informațiile relevante disponibile privind puterea calorică netă acestuia și/sau

factorii de emisie de CO₂. În plus, trebuie păstrată valoarea reală a nivelurilor minime de impozitare. Nivelurile minime de impozitare a consumului general de energie trebuie aliniate automat, la intervale regulate, pentru a se ține seama de evoluția valorii reale a acestora, în vederea menținerii nivelului actual al armonizării ratelor; pentru a reduce volatilitatea care decurge din prețul alimentelor și al energiei, această aliniere trebuie realizată pe baza modificărilor indicelui prețurilor de consum armonizat la nivelul UE, excluzând energia și produsele alimentare neprelucrate, publicat de Eurostat [a se vedea articolul 1 alineatul (4) litera (b) din propunere, cu privire la un nou alineat (4) care trebuie adăugat la articolul 4 din ETD]. Întrucât impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ vine în completarea punerii în aplicare a Directivei 2003/87/CE, prețul pe piață al certificatelor de emisii trebuie monitorizat îndeaproape în examinarea cincinală a directivei, menționată la articolul 1 alineatul (21) din propunere.

4. Introducerea unei cerințe conform căreia, în momentul stabilirii nivelurilor de impozitare naționale, statele membre să reproducă raportul dintre nivelurile minime de impozitare fixate în ETD pentru diversele surse de energie [a se vedea articolul 1 alineatul (4) litera (b) din propunere, cu privire la un nou alineat (3) care trebuie adăugat la articolul 4 din ETD].

Această cerință urmărește să asigure că tratamentul consecvent al surselor de energie include și nivelurile de impozitare stabilite la nivel național (superioare nivelurilor minime stabilite în ETD). Pentru carburanți, ar fi oportun să se prevadă o perioadă tranzitorie până în 2023, având în vedere diferențele considerabile ale ratelor aplicate unor carburanți diferiți în mai multe state membre.

5. Eliminarea posibilității statelor membre de a diferenția între tratamentul fiscal aplicat utilizării comerciale și necomerciale a combustibilului de încălzire pe post de carburanți [a se vedea articolul 1 alineatul (6) din propunere, care înlocuiește articolul 7 din ETD].

Posibilitatea statelor membre de a aplica un nivel de impozitare mai scăzut utilizării comerciale față de utilizarea necomercială a combustibilului pentru încălzire drept carburant pare să nu mai fie compatibilă cu cerința de îmbunătățire a eficienței energetice și cu necesitatea de abordare a impactului din ce în ce mai puternic al transportului asupra mediului. Prin urmare, Comisia propune eliminarea acestei posibilități.

Din perspectiva acestei abordări, propunerea din 2007 cu privire la articolul 7 din ETD⁹, devine lipsită de obiect și este, prin urmare, retrasă.

6. Simplificarea nivelurilor minime de impozitare, în cazul în care este posibil.

Diferențierea existentă între utilizarea comercială și necomercială a produselor energetice utilizate pentru încălzire și a electricității este eliminată (a se vedea tabelul C din anexa la propunere). Nivelurile minime de impozitare pentru anumite utilizări comerciale și industriale ale carburanților (a se vedea tabelul B din anexa la propunere) sunt aliniate la nivelurile minime de impozitare aplicabile acelorași produse în cazul utilizării drept combustibili pentru încălzire (a se vedea tabelul C din anexa la propunere). În ultimul rând, dat fiind faptul că benzina cu plumb devine un produs marginal, Comisia propune eliminarea distincției dintre benzina cu plumb și benzina fără plumb și stabilirea unui nivel minim de impozitare pentru ambele produse (a se vedea tabelul A din anexa la propunere).

⁹ COM(2007)521 din 13.3.2007.

7. Limitarea scutirii prevăzute la articolul 14 alineatul (1) litera (a) pentru produsele energetice utilizate pentru a produce electricitate, de la impozitarea consumului general de energie [a se vedea articolul 1 alineatul (11) litera (b) din propunere] și adăugarea unui nou alineat la articolul 14 pentru scutirea de la impozitare, pentru o perioadă limitată de timp de opt ani, a electricității produse pe uscat și furnizate direct navelor când se află la dană, într-un port [a se vedea articolul 1 alineatul (11) litera (a) punctul (ii) din propunere].

În forma sa actuală, articolul 14 alineatul (1) litera (c) obligă statele membre să scutească de impozitare electricitatea produsă la bordul unei ambarcațiuni, inclusiv atunci când este ancorată în port, în timp ce articolul 15 alineatul (1) litera (f) permite statelor membre să extindă această scutire de impozit la căile navigabile interioare. În unele porturi, există o alternativă mai ecologică, și anume utilizarea surselor de electricitate de pe mal (respectiv, conectarea la rețeaua de electricitate terestră). Această tehnologie se află încă într-un stadiu incipient de dezvoltare. Pentru a introduce un prim stimulent pentru dezvoltarea și aplicarea sa, Comisia propune scutirea de la impozitarea electricității terestre furnizate navelor atunci când se află în port. Această scutire ar trebui să fie aplicată pe o perioadă de opt ani (începând cu termenul de transpunere cuprins în prezenta propunere). Această perioadă va oferi, de asemenea, posibilitatea de a elabora, pentru perioada ulterioară, un cadru mai cuprinzător care să permită dezvoltarea optimă a electricității terestre. Acest cadru ar putea cuprinde, de asemenea, măsuri de reglementare. Lucrările la acest cadru ar putea fi inițiate imediat în urma adoptării, în cadrul Organizației Internaționale pentru Standardizare, a unor standarde tehnice comune pentru sistemele terestre de alimentare cu energie electrică.

În vederea stabilirii unui semnal de preț asociat emisiilor de CO₂ cuprinzător și uniform în afara sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii, un nou alineat (3) ar trebui adăugat la articolul 14, pentru a limita scutirea prevăzută la articolul 14 alineatul (1) litera (a) pentru produsele energetice utilizate pentru a produce electricitate, de la impozitarea consumului general de energie. Totuși, această scutire nu ar trebui să se aplice produselor utilizate pentru a produce electricitate la bordul unei ambarcațiuni, întrucât, în realitate, este extrem de dificil să se opereze o distincție între utilizarea produselor energetice în acest scop și produsele energetice utilizate pentru navigație.

8. Introducerea unui credit fiscal privind impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ pentru instalațiile considerate a fi expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon [a se vedea noul articol 14 litera (a) din ETD, formulat în articolul 1 alineatul (12) din propunere].

Este necesar să se limiteze posibilul impact în ceea ce privește costurile pe care îl are impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂, în sectoarele sau subsectoarele considerate a fi expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, în temeiul articolului 10 alineatul (13) litera (a) din Directiva 2003/87/CE. În consecință, sunt necesare măsuri tranzitorii care să evite un impact necorespunzător în ceea ce privește costurile, menținându-se totodată eficiența ecologică a impozitării în legătură cu emisiile de CO₂, într-un mod similar celui obținut prin alocarea gratuită a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră conform Directivei 2003/87/CE. În vederea menținerii stimulentei integral de reducere a emisiilor, acest credit fiscal trebuie să se bazeze pe consumul de energie prealabil al unei instalații vizate, într-o perioadă de referință specificată (între 1 ianuarie 2005 și 31 decembrie 2008 sau, ca alternativă, între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2010). De asemenea, cuantumul creditului fiscal trebuie să reflecte impozitul pe CO₂ care ar fi suportat de instalație pe baza cifrelor istorice de consum, în ipoteza în care a fost utilizat un combustibil de referință eficient din punct de vedere al emisiilor de CO₂. În scopul acestui „etalon de

combustibil”, trebuie utilizat factorul de emisie al gazelor naturale pentru a reflecta abordarea adoptată conform Deciziei xxx/xxx a Comisiei de stabilire a unor norme comunitare tranzitorii privind alocarea armonizată gratuită a cotelor în temeiul articolului 10 litera (a) din Directiva 2003/87/CE¹⁰.

9. Menținerea flexibilității asigurate prin Directiva privind impozitarea energiei, în special norma existentă conform căreia statele membre sunt libere să aplice mai multe taxe pentru consumul de energie. Cu toate acestea, Comisia propune revizuirea unora dintre opțiunile existente, și anume acelea care nu sunt compatibile cu obiectivele pe care urmărește să le îndeplinească prezenta propunere, precum și, în general, asigurarea consecvenței cu noile norme generale propuse. Mai precis, Comisia propune următoarele:

- limitarea domeniului de aplicare al articolului 2 alineatul (4) (noul articol 3), privind cazurile în care directiva nu se aplică, la impozitarea consumului general de energie, în vederea stabilirii unui semnal de preț cuprinzător și uniform asociat emisiilor de CO₂ în afara schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii. De asemenea, articolul 2 alineatul (4) excludea până în prezent electricitatea din domeniul de aplicare al Directivei atunci când reprezenta peste 50% din costul unui produs [a se vedea litera (b) a patra liniuță din dispoziție]. Totuși, această normă riscă să denatureze concurența pe piața internă și trebuie eliminată [a se vedea articolul 1 alineatul (3) din propunere, noul articol 3].
- *abrogarea articolului 9 alineatul (2) care prevede niveluri minime de impozitare mai reduse pentru combustibilul gazos utilizat pentru încălzire în trei state membre. Această dispoziție accentuează inconsecvența modului în care sunt tratați diverși consumatori de energie pe piața internă [a se vedea articolul 1 alineatul (8) din propunere].*
- *limitarea în cât mai mare măsură a reducerilor și scutirilor opționale prevăzute la articolul 15 cu privire la impozitarea consumului general de energie, în vederea stabilirii unui semnal de preț cuprinzător și uniform asociat emisiilor de CO₂, în afara schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii [a se vedea articolul 1 alineatul (13) litera (a) din propunere]. Aceasta nu se aplică, totuși, literelor (f) și (h) - (l) din articolul 15 alineatul (1), din următoarele motive:*
 - statele membre trebuie să continue să beneficieze de flexibilitate totală în aplicarea scutirilor și reducerilor în beneficiul gospodăriilor și al organizațiilor caritabile din motive sociale [litera (h); a se vedea, de asemenea, detaliile prezentate mai jos];
 - se propune eliminarea treptată a posibilității de aplicare a scutirilor sau reducerilor la gaze naturale și GPL, întrucât aceste produse nu sunt de origine regenerabilă [litera (i); a se vedea, de asemenea, detaliile menționate mai jos];
 - Scutirile și reducerile pentru produsele energetice livrate pentru utilizare drept combustibil pentru navigație pe căile navigabile interioare menționate la litera (f), se bazează pe convenții internaționale, cel puțin pentru unele căi navigabile vizate; operațiunile de dragare pe căile navigabile și în porturi, menționate la litera (k), reprezintă operațiuni complementare;

¹⁰ JO L , , p..

- scutiile și reducerile pentru aeronave și nave menționate la litera (j) reflectă scutiile similare aplicate în scopuri de TVA și sunt asociate activităților care beneficiază de o scutire în temeiul articolului 14 alineatul (1) literele (b) și (c), care se bazează pe convenții internaționale;
- gazul de huiță, menționat la alineatul (l) încadrat la codul NC 2705 este un produs care se găsește preponderent în industria oțelului ca produs secundar, utilizat drept combustibil în procese metalurgice. În urma consultării cu statele membre, s-a constatat că impozitarea acestuia ar crea o sarcină administrativă disproporționată atât pentru întreprinderile implicate, cât și pentru administrații.
- *modificarea articolului 15 alineatul (1) litera (h)* în vederea asigurării unor avantaje fiscale pentru consumul în scopul încălzirii de către gospodării în mod independent de sursa de energie utilizată, și anume pentru a elimina excluderea anumitor surse precum păcura. Comisia recunoaște că statele membre ar putea considera necesare avantaje fiscale de acest gen, însă este de părere că toate sursele de energie trebuie să beneficieze de un tratament egal [a se vedea articolul 1 alineatul (13) litera (a) punctul (i) din propunere].
- *modificarea articolului 15 alineatul (3)* care permite statelor membre să aplice un nivel de impozitare de până la zero pentru produsele și electricitatea utilizată în lucrări agricole, horticole, piscicole și în silvicultură [a se vedea articolul 1 alineatul (13) litera (b) din propunere]. Această dispoziție accentuează inconsecvența modului în care diverse sectoare comerciale sunt tratate pe piața internă, dat fiind, în special, faptul că agricultura este unul din sectoarele importante rămase în mare măsură în afara schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii. Prin urmare, în ceea ce privește impozitarea consumului general de energie, este necesară asocierea aplicării respectivei opțiuni cu un impozit echivalent, care să asigure progresul eficienței energetice în domeniu. În ceea ce privește impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂, tratamentul sectoarelor în cauză trebuie aliniat la normele aplicabile sectoarelor industriale. Prin urmare, scutiile de la impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ ar trebui să se aplice doar în măsura necesară în vederea evitării riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon.
- *modificarea articolului 5* astfel încât să specifice cu claritate faptul că diferențierea fiscală bazată pe criteriile enumerate în prezentul articol nu trebuie extinsă la impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ [a se vedea articolul 1 alineatul (5) din propunere]. În plus, posibilitatea aplicării unui nivel de impozitare mai redus carburantului consumat de taximetre este utilizată, în realitate, doar pentru diesel. De asemenea, în contextul noului cadru propus, această posibilitate trebuie eliminată complet (inclusiv pentru impozitarea consumului general de energie), întrucât nu mai este compatibilă cu obiectivul politicilor de promovare a combustibililor alternativi, și nici cu obiectivul politicilor de promovare a vectorilor de energie alternativi și de utilizare a vehiculelor ecologice în transportul urban.
- *modificarea articolului 16* astfel încât să se elimine opțiunea statelor membre de a introduce o scutire sau o reducere fiscală pentru biocombustibili până la sfârșitul anului 2023 [a se vedea articolul 1 alineatul (14) din propunere]. Pe termen mediu, această dispoziție nu va mai fi necesară, având în vedere modificările propuse pentru normele generale prevăzute în ETD, care iau în considerare la un nivel suficient specificitățile combustibililor cu conținut, parțial sau integral, de biomasă sau produse realizate din biomasă [a se vedea articolul 1 alineatul (1) din propunere]. În cazul gazului petrolier lichefiat (GPL) și al gazelor naturale utilizate drept carburanți, avantajele sub forma unor niveluri minime mai reduse ale impozitării consumului general de energie sau posibilitatea

de scutire de la impozitare a acestor produse energetice în temeiul articolului 15 alineatul (1) litera (i) nu se mai justifică, în special având în vedere necesitatea de a crește cota de piață a surselor de energie regenerabilă. În consecință, aceste avantaje trebuie, de asemenea, eliminate până la sfârșitul anului 2023 [a se vedea articolul 1 alineatul (13) litera (a) punctul (i) din propunere].

10. *Alinierea Directivei 2003/96/CE la Directiva 2008/118/CE a Consiliului privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE¹¹* [a se vedea articolul 1 alineatele (11) litera (a) punctul (i), (17) și (18) din propunere, cu privire la articolele 14, 20 și 21 din ETD].

11. *Actualizarea listei de produse energetice de la articolele 2 alineatul (1) și 20 alineatul (1) din Directiva 2003/96/CE, pentru a include anumiți biocombustibili, actualizarea și modernizarea ca atare a dispozițiilor referitoare la aplicarea dispozițiilor privind controlul și circulația prevăzute în Directiva 2008/118/CE. De asemenea, produsele clasificate la codul NC 3811 trebuie să facă obiectul dispozițiilor privind controlul și circulația prevăzute în Directiva 2008/118/CE, având în vedere riscul de evaziune fiscală, de fraudă sau de abuz pe care acestea îl prezintă [a se vedea articolul 1 alineatele (2) litera (a) și (17) din propunere, privind articolele 2 și 20 din ETD].*

12. *Introducerea unei trimiteri la versiunea aplicabilă în prezent a Nomenclaturii Combinate prevăzute la articolul 2 alineatul (5) din Directiva 2003/96/CE. De asemenea, articolul 2 alineatul (5) din ETD trebuie aliniat la noul cadru juridic obținut conform TFUE, în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona [a se vedea articolul 1 alineatul (2) litera (b) și alineatul (21) din propunere].*

13. *Abrogarea articolelor 18 literele (a) și (b), întrucât aceste dispoziții tranzitorii ale ETD au devenit caduce [a se vedea articolul 1 alineatul (16) din propunere].*

14. *Acordarea unei posibilități Spaniei și Franței de a introduce rate mai ridicate de impozitare a consumului general de energie în anumite regiuni de pe teritoriul lor, recunoscând procesul pe termen lung al descentralizării desfășurat de acestea [a se vedea articolul 1 alineatul (15) din propunere, cu privire la articolul 18 din ETD)].*

Având în vedere structura administrativă specială și pentru a facilita autonomia financiară a comunităților sale autonome, Spania ar trebui să fie autorizată să aplice niveluri mai ridicate de impozitare a consumului general de energie. Același lucru este valabil și pentru Franța, având în vedere necesitatea consolidării capacității financiare a regiunilor administrative în procesul de descentralizare. Totuși, este necesar să se asigure menținerea unui tratament egal între surse de energie concurente. De asemenea, este necesar să se asigure că nicio diferențiere de acest gen nu împiedică buna funcționare a pieței interne și nu afectează circulația intracomunitară a produselor energetice.

Alte state membre care doresc introducerea unui sistem similar de diferențiere a taxelor regionale vor trebui să solicite Comisiei prezentarea unei propuneri de modificare a ETD în temeiul articolului 113 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

15. *Pentru a asigura libera circulație, respectând în același timp cerințele de securitate aplicabile autovehiculelor utilitare și rezervoarelor speciale, definiția rezervoarelor standard*

¹¹ JO L 9, 14.1.2009, p. 12.

ale acestor vehicule prevăzută la articolul 24 din Directiva 2003/96/CE ar trebui actualizată pentru a reflecta faptul că rezervoarele de combustibil nu sunt destinate exclusiv montării pe autovehicule utilitare de către producătorul acestora [a se vedea articolul 1 alineatul (19) din propunere]. Acest aspect a fost supus atenției Comisiei de către federațiile întreprinderilor de transport, care au subliniat că unele state membre efectuează în mod sistematic controale cu privire la această definiție și impozitează carburantul din rezervoarele neincluse în sfera acesteia. Aspectul a fost discutat, de asemenea, cu statele membre, în cadrul unei reuniuni recente a Comitetului pentru accize, care a constatat că o modificare a definiției prevăzute la articolul 24 este singura modalitate posibilă de soluționare a acestei probleme.

16. *Introducerea unei obligații pentru Comisie de a prezenta Consiliului, la fiecare cinci ani și pentru prima dată până în 2015, un raport privind punerea în aplicare a Directivei privind impozitarea energiei și, după caz, o propunere de modificare* [a se vedea articolul 1 alineatul (21) din propunere]. Raportul redactat de Comisie ar trebui să examineze, *inter alia*, nivelul minim al impozitării în legătură cu emisiile de CO₂, având în vedere evoluția în UE a prețului pieței la certificatele de emisii, impactul inovării și al progreselor tehnologice (în ceea ce privește eficiența energetică, utilizarea electricității în transport, utilizarea combustibililor alternativi precum biocombustibilii și hidrogenul, impactul captării și stocării dioxidului de carbon etc.) și justificarea scutirilor și reducerilor de impozit prevăzute în această directivă. În ceea ce privește scutirile și reducerile, ar trebui să se acorde o atenție specială scutirilor pentru produsele energetice utilizate în transportul aerian și în cel maritim [articolul 14 alineatul (1) literele (b) și (c) din ETD], ținând seama de tratamentul acestora conform UE ETS și, respectiv, de rezultatele negocierilor internaționale din cadrul OMI (Organizația Maritimă Internațională) privind utilizarea unui instrument de piață global care internalizează costul extern al emisiilor de CO₂. De asemenea, trebuie acordată aceeași atenție specială și scutirii de la impozitare a electricității disponibile la malul mării [articolul propus 14 alineatul (4) din ETD], precum și impactului asupra gospodăriilor. În orice caz, lista sectoarelor sau subsectoarelor care prezintă un risc semnificativ de relocare a emisiilor de carbon în sensul articolului 14a din directivă se revizuieste periodic, în special ținându-se cont de disponibilitatea dovezilor emergente (a se vedea punctul 2 de mai sus).

- **Temeiul juridic**

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113.

- **Principiul subsidiarității**

Propunerea intră în domeniul comun de competență al UE și al statelor membre. Prin urmare, se aplică principiul subsidiarității. Articolul 113 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede adoptarea de către Consiliu a unor dispoziții de armonizare a legislației privind accizele, în măsura în care această armonizare este necesară pentru a se asigura stabilirea și funcționarea pieței interne.

Revizuirea ETD și oportunitatea acesteia trebuie să fie analizate în contextul mai larg al agendei UE pentru energie și schimbări climatice. În prezent, Comisia stabilește cadrul legislației care să asigure atingerea obiectivelor ambițioase pentru 2020. Obiectivul apropierei ETD de aceste obiective și scopuri poate fi realizat doar prin intermediul unui act de modificare a ETD, adoptat de Uniune.

- **Principiul proporționalității**

Propunerea respectă principiul proporționalității din următoarele motive:

Obiectivele revizuirii curente sunt îndeplinite cel mai eficient prin modificarea directivei actuale în conformitate cu cele descrise anterior. Propunerea vizează în principal anumite componente esențiale ale Directivei: structura impozitării și raportul dintre tratamentul fiscal al diverselor surse de energie.

Prezenta propunere se limitează, sub toate aspectele, la ceea ce este necesar în vederea realizării obiectivelor urmărite.

- **Alegerea instrumentelor**

Instrumentele propuse: directivă. În acest sector reglementat deja de o directivă, statele membre trebuie să păstreze în continuare o marjă importantă de flexibilitate, așa cum s-a explicat anterior. Alte mijloace în afara unei directive de modificare a Directivei 2003/96/CE ar fi, prin urmare, neadecvate.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii Europene.

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene¹²,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹³,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁴,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Directiva 2003/96/CE¹⁵ a Consiliului a fost adoptată pentru a asigura funcționarea pieței interne în ceea ce privește impozitarea produselor energetice și a electricității. În conformitate cu articolul 6 din tratat, în dispozițiile directivei menționate au fost integrate cerințe de protecție a mediului, având în vedere, în special, protocolul de la Kyoto.
- (2) Este necesar să se asigure continuarea funcționării corecte a pieței interne, având în vedere noile cerințe privind limitarea schimbărilor climatice, utilizarea surselor regenerabile de energie și economiile de energie, astfel cum au fost aprobate prin Concluziile Președinției Consiliului European din 8-9 martie 2007 și din 11-12 decembrie 2008.
- (3) Impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ poate reprezenta o modalitate rentabilă pentru statele membre de a atinge obiectivul reducerilor de emisii de gaze cu efect de seră necesare conform Deciziei 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a

¹² JO C , , p. .

¹³ JO C , , p. .

¹⁴ JO C , , p. .

¹⁵ JO L 283, 31.10.2003, p. 51.

emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020¹⁶ în ceea ce privește sursele care nu sunt incluse în sistemul Uniunii conform Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului¹⁷. Având în vedere rolul posibil al impozitării în legătură cu emisiile de CO₂, buna funcționare a pieței interne necesită norme comune privind respectiva impozitare.

- (4) Totuși, statele membre ar trebui să poată, ca până acum, să utilizeze impozitarea energiei la combustibilii pentru încălzire, carburanți și electricitate în diverse scopuri, fără o legătură necesară, specifică sau exclusivă cu reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.
- (5) În consecință, trebuie să se introducă o dispoziție potrivit căreia impozitarea energiei să constea din două componente: impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ și impozitarea consumului general de energie. În vederea adaptării impozitării energiei la punerea în aplicare a schemei comunitare în conformitate cu Directiva 2003/87/CE, trebuie să se solicite statelor membre să facă o distincție explicită între cele două componente. Aceasta va asigura, de asemenea, tratamentul diferențiat al combustibililor care reprezintă biomasă sau care sunt obținuți din biomasă.
- (6) Fiecare dintre aceste componente trebuie calculată pe baza unor criterii obiective, care permit tratamentul egal al diverselor surse de energie. În scopul impozitării aferente emisiilor de CO₂, trebuie să se facă referire la emisiile de CO₂ generate de utilizarea fiecărui produs energetic în cauză, utilizând factorii de emisie de CO₂ de referință prevăzuți în Decizia 2007/589/CE a Comisiei din 18 iulie 2007 de stabilire a orientărilor pentru monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁸. În scopul impozitării consumului general de energie, trebuie să se facă referire la conținutul energetic al diverselor produse energetice și al electricității astfel cum se menționează în Directiva 2006/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind eficiența energetică la utilizatorii finali și serviciile energetice și de abrogare a Directivei 93/76/CEE a Consiliului¹⁹. În acest context, este necesar să fie luate în considerare avantajele ecologice ale biomasei și ale produselor obținute din biomasă. Aceste produse trebuie impozitate pe baza factorilor de emisie de CO₂ prevăzuți în Decizia 2007/589/CE pentru biomasă și produsele realizate din biomasă, și a conținutului lor energetic, astfel cum se specifică în anexa III la Directiva 2009/28/CE. Biocombustibilii și biolichidele definite la articolul and 2 literele (h) și (i) din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile²⁰ sunt categoric cea mai importantă categorie vizată. De vreme ce avantajele ecologice ale acestor produse variază în funcție de respectarea de către ele a criteriilor de durabilitate prevăzute la articolul 17 din respectiva directivă, valorile specifice de referință pentru biomasă și produse din biomasă trebuie să se aplice numai în cazul îndeplinirii acestor criterii.

¹⁶ JO L 140, 5.6.2009, p. 136.

¹⁷ JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

¹⁸ JO L 229, 31.8.2007, p.1.

¹⁹ JO L 114, 27.4.2006, p. 64.

²⁰ JO L 140, 5.6.2009, p. 16.

- (7) Impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ trebuie adaptată la aplicarea Directivei 2003/87/CE, pentru a veni efectiv în completarea acesteia. Această impozitare ar trebui să fie aplicată tuturor utilizărilor produselor energetice care generează emisii de CO₂ în instalații, în sensul directivei menționate, inclusiv în alte scopuri decât pentru încălzire, cu condiția ca instalația în cauză să nu facă obiectul schemei de comercializare a certificatelor de emisie prevăzute în directivă. Totuși, întrucât aplicarea cumulativă a ambelor instrumente nu ar permite reducerea emisiilor în afara celei realizate, în ansamblu, exclusiv prin sistemul de comercializare a certificatelor de emisie, ci doar ar crește costul total al acestor reduceri, impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ nu trebuie să se aplice consumului în instalațiile care fac obiectul acestui sistem.
- (8) Din motive de neutralitate fiscală, trebuie să fie aplicate aceleași niveluri minime de impozitare pentru fiecare componentă a impozitului pe energie, tuturor produselor energetice cu o anumită utilizare. În cazul în care sunt prevăzute astfel de niveluri minime de impozitare egale, statele membre trebuie, de asemenea în scopul neutralității fiscale, să asigure niveluri egale de impozitare națională tuturor produselor în cauză. Dacă este cazul, se pot prevedea perioade tranzitorii în scopul egalizării acestor niveluri de impozitare.
- (9) Nivelurile minime de impozitare în legătură cu emisiile de CO₂ ar trebui stabilite din perspectiva obiectivelor naționale pe care statele membre trebuie să le atingă în conformitate cu Decizia 406/2009/CE privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020. Întrucât decizia menționată recunoaște că eforturile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră trebuie repartizate echitabil între statele membre, este necesară stabilirea unor perioade tranzitorii pentru anumite state membre.
- (10) Nivelurile minime de impozitare a consumului general de energie ar trebui determinate, în general, pe baza nivelurilor minime de impozitare curente. Aceasta înseamnă, de asemenea, că nivelul minim de impozitare a consumului general de energie aplicabil carburanților ar trebui să rămână superior celui aplicat combustibililor pentru încălzire.
- (11) Ar trebui să se asigure menținerea efectelor scontate ale nivelurilor minime de impozitare. Întrucât impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ vine în completarea efectelor Directivei 2003/87/CE, prețul pe piață al certificatelor de emisii ar trebui să fie monitorizat îndeaproape în examinarea periodică a directivei, sarcină care îi revine Comisiei. Nivelurile minime de impozitare a consumului general de energie ar trebui să fie aliniate automat, la intervale regulate, pentru a se ține seama de evoluția valorii lor reale, în vederea menținerii nivelului actual al armonizării ratelor; pentru a reduce volatilitatea care decurge din prețul alimentelor și al energiei, această aliniere ar trebui să fie realizată pe baza modificărilor indicelui prețurilor de consum armonizat la nivelul UE, excluzând energia și produsele alimentare neprelucrate, publicat de Eurostat.
- (12) În sectorul carburanților, nivelul minim de impozitare mai favorabil aplicabil motorinei – un produs utilizat în cea mai mare parte în scopuri comerciale și, astfel, impozitat în mod tradițional la un nivel mai redus – creează un efect de denaturare în raport cu benzina, principalul combustibil concurent. Articolul 7 din Directiva

2003/96/CE prevede, prin urmare, primele etape ale unei alinieri progresive la nivelul minim de impozitare aplicabil benzinei. Este necesară completarea acestei alinieri și trecerea progresivă la un context în care motorina și benzina să beneficieze de același nivel de impozitare.

- (13) În ceea ce privește posibilitatea statelor membre de a aplica un nivel de impozitare mai scăzut utilizării comerciale față de utilizarea necomercială a combustibilului gazos drept carburant, această dispoziție pare să nu mai fie compatibilă cu cerința de îmbunătățire a eficienței energetice și cu necesitatea de abordare a impactului din ce în ce mai puternic al transportului asupra mediului și, prin urmare, trebuie eliminată. Articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2003/96/CE autorizează statele membre să aplice o rată redusă de impozitare asupra motorinei pentru încălzire. Această dispoziție nu mai este compatibilă cu buna funcționare a pieței interne și cu obiectivele mai ample ale tratatului și, prin urmare, trebuie eliminată.
- (14) Este necesară limitarea posibilului impact din punctul de vedere al costurilor pe care îl are impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂, asupra sectoarelor sau a subsectoarelor considerate a fi expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, în temeiul articolului 10 alineatul (13) litera (a) din Directiva 2003/87/CE. În consecință, este necesar să se prevadă măsuri tranzitorii corespunzătoare care ar trebui să mențină, de asemenea, eficiența din punctul de vedere al protecției mediului a impozitării aferente emisiilor de CO₂.
- (15) Articolul 5 din Directiva 2003/96/CE permite aplicarea unor rate de impozitare diferențiate în anumite cazuri. Totuși, în vederea asigurării consecvenței semnalului de preț asociat emisiilor de CO₂, posibilitatea ca statele membre să diferențieze ratele naționale ar trebui să fie limitată la impozitarea consumului general de energie. De asemenea, posibilitatea aplicării unui nivel de impozitare mai scăzut carburanților utilizați de taximetre nu mai este compatibilă cu obiectivul politicilor de promovare a combustibililor alternativi, nici cu cel al politicilor de promovare a vectorilor de energie și combustibililor alternativi și de utilizare a vehiculelor ecologice în transportul urban și, prin urmare, trebuie eliminată.
- (16) Normele privind reducerile și scutirile opționale de taxe prevăzute la articolul 15 din Directiva 2003/96/CE trebuie adaptate, având în vedere experiența acumulată și noul cadru creat de prezenta directivă. Posibilitatea ca statele membre să aplice aceste reduceri și scutiri trebuie să se limiteze, pe cât posibil, la impozitarea consumului general de energie, pentru a se stabili un semnal de preț asociat emisiilor de CO₂ cuprinzător și uniform, în afara schemei UE de comercializare a certificatelor de emisie.
- (17) Scutirea sau reducerile în beneficiul gospodăriilor și al organizațiilor caritabile pot face parte din măsurile sociale definite de statele membre. Posibilitatea aplicării acestor scutiri și reduceri trebuie, în scopul acordării unui tratament egal al surselor de energie, să fie extinsă la toate produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încălzire și electricitate. Pentru a asigura limitarea impactului acestora asupra pieței interne, scutirile și reducerile ar trebui aplicate exclusiv activităților private.
- (18) În cazul gazului petrolier lichefiat (GPL) și al gazelor naturale utilizate drept carburanți, avantajele sub forma unor niveluri minime mai reduse ale impozitării consumului general de energie sau posibilitatea de a scuti de la impozitare aceste

produse energetice nu se mai justifică, în special având în vedere necesitatea de a crește cota de piață a surselor regenerabile de energie, și, prin urmare, trebuie eliminate pe termen mediu.

- (19) Directiva 2003/96/CE impune statelor membre să scutească de la impozitare combustibilul utilizat pentru navigație în apele comunitare, precum și electricitatea produsă la bordul unei ambarcațiuni, inclusiv când aceasta este ancorată în port. De asemenea, statele membre pot extinde acest tratament fiscal favorabil la căile navigabile interioare. În unele porturi, există o alternativă mai ecologică, prin utilizarea electricității produse pe mal care este totuși impozabilă. Pentru a stabili o primă măsură de încurajare pentru dezvoltarea și aplicarea acestei tehnologii în așteptarea adoptării unui cadru mai cuprinzător în acest domeniu, statul membru ar trebui să scutească de la impozitarea energiei utilizarea de către nave în momentul staționării în port, a electricității produse pe mal. Această scutire trebuie aplicată în cursul unei perioade suficient de lungi, pentru a nu descuraja operatorii portuari să realizeze investițiile necesare, însă totodată pe perioadă limitată, astfel încât menținerea sa, integrală sau parțială, să facă obiectul unei noi decizii în timp util.
- (20) Articolul 15 alineatul (3) din Directiva 2003/96/CE permite statelor membre să aplice în cazul lucrărilor agricole, horticole sau piscicole, precum și de silvicultură, nu doar dispozițiile general aplicabile activităților comerciale, ci și un nivel de impozitare de până la zero. O examinare a acestei opțiuni a demonstrat că, în ceea ce privește impozitarea consumului general de energie, menținerea sa ar fi contrară obiectivelor mai ample ale Uniunii, cu excepția cazului în care ar fi legată de o măsură echivalentă, care să asigure progresul în domeniul eficienței energetice. În ceea ce privește impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂, tratamentul sectoarelor în cauză trebuie aliniat la normele aplicabile sectoarelor industriale.
- (21) Normele generale introduse prin prezenta directivă țin seama de caracterul specific al combustibililor care sunt sau se obțin din biomasă care respectă criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17 din Directiva 2009/28/CE în ceea ce privește atât contribuția lor la echilibrul emisiilor de CO₂, cât și conținutul energetic redus la fiecare unitate cantitativă, comparativ cu combustibilii fosili concurenți. În consecință, dispozițiile Directivei 2003/96/CE de autorizare a reducerilor sau a scutirilor pentru acei combustibili trebuie să fie eliminate pe termen mediu. Pentru perioada interimară, trebuie să se asigure că aplicarea acestor dispoziții se face consecvent cu normele generale introduse de această directivă. Biocarburanții și biolichidele definite la articolul 2 literele (h) și (i) din Directiva 2009/28/CE trebuie așadar să beneficieze numai de pe urma avantajelor fiscale aplicate de statele membre, cu condiția respectării criteriilor de durabilitate prevăzute la articolul 17 din această directivă.
- (22) În lipsa unei armonizări mai cuprinzătoare în sectorul combustibililor pentru încălzire utilizați în scopuri comerciale, statele membre cu niveluri de impozitare superioare nivelurilor minime prevăzute în acest domeniu ar trebui să poată prevedea în continuare anumite reduceri. Condițiile aplicabile ar trebui să distingă între impozitarea consumului general de energie și impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂, întrucât cele două elemente urmăresc obiective diferite. De asemenea, trebuie precizat clar faptul că trimiterile la schemele de comercializare a certificatelor prevăzute la articolul 17 din Directiva 2003/96/CE nu includ schema comunitară prevăzută în Directiva 2003/87/CE.

- (23) Având în vedere structura administrativă specifică și sub rezerva anumitor condiții, Spaniei și Franței ar trebui să li se permită să aplice produselor energetice și electricității, la nivel regional, niveluri mai ridicate de impozitare pentru consumul general de energie.
- (24) Directiva 2003/96/CE trebuie aliniată la Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE²¹.
- (25) Lista de produse energetice prevăzută la articolul 2 alineatul (1) și la articolul 20 alineatul (1) din Directiva 2003/96/CE trebuie actualizată pentru a include anumiți biocombustibili, în vederea asigurării unui tratament standardizat și unificat al acestora, iar în articolul 2 alineatul (5) din Directiva 2003/96/CE trebuie introdusă o trimitere la versiunea nomenclurii combinate aplicabilă în prezent. Ținând seama de riscul de evaziune fiscală, de fraudă sau de abuz pe care acestea îl prezintă, produsele clasificate la codul NC 3811 ar trebui să facă obiectul dispozițiilor privind controlul și circulația prevăzute în Directiva 2008/118/CE.
- (26) Pentru a asigura libera circulație, cu respectarea concomitentă a cerințelor de securitate aplicabile autovehiculelor utilitare și rezervoarelor speciale, definiția rezervoarelor standard ale acestor vehicule prevăzută la articolul 24 din Directiva 2003/96/CE trebuie actualizată pentru a reflecta faptul că rezervoarele de combustibil nu sunt destinate exclusiv montării pe autovehicule utilitare de către producătorul acestora.
- (27) Întrucât anumite dispoziții tranzitorii ale Directivei 2003/96/CE au devenit caduce, acestea trebuie eliminate.
- (28) Odată la cinci ani și pentru prima dată înainte de sfârșitul anului 2015, Comisia trebuie să prezinte Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive, examinând în special nivelul minim de impozitare în legătură cu emisiile de CO₂, având în vedere evoluția prețului pieței certificatelor de emisii în UE, impactul progreselor tehnologice și al inovărilor și justificarea scutirilor și a reducerilor fiscale prevăzute în prezenta directivă, inclusiv pentru combustibilii folosiți în navigația maritimă și aeriană. Lista sectoarelor și subsectoarelor considerate a fi expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de carbon se revizuieste periodic, în special ținând cont de disponibilitatea dovezilor emergente.
- (29) Este necesară modificarea anumitor dispoziții ale Directivei 2003/96/CE privind competențele de punere în aplicare, în vederea asigurării coerenței cu dispozițiile introduse de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Această modificare trebuie realizată prin delegarea de competențe Comisiei.
- (30) Comisia trebuie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene pentru a actualiza codurile din nomenclatura combinată pentru produsele menționate în Directiva 2003/96/CE, precum și trimiterea la nomenclatura combinată aplicabilă. Este necesară delegarea acestor competențe Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată, pentru a permite ajustarea normelor, în funcție de necesitate.

²¹ JO L 9, 14.1.2009, p. 12.

- (31) Întrucât obiectivele măsurii care urmează a fi luată, în special pentru a asigura buna funcționare a pieței interne, având în vedere noile cerințe din domeniile energiei și schimbărilor climatice, nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător de statele membre și pot fi, așadar, realizate mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității enunțat în articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în articolul menționat anterior, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (32) Directiva 2003/96/CE trebuie modificată în consecință.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2003/96/CE se modifică după cum urmează:

- (1) Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

1. Statele membre impozitează produsele energetice și electricitatea în conformitate cu prezenta directivă.
2. Statele membre disting între impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ și impozitarea consumului general de energie.

Impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ este calculată în EUR/t de emisii de CO₂, pe baza factorilor de emisie de CO₂ de referință prevăzuți în Decizia 2007/589/CE a Comisiei din 18 iulie 2007 de stabilire a orientărilor pentru monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului(*). Factorii de emisie de CO₂ specificați în această decizie în privința biomasei și produselor obținute din biomasă, în cazul biocarburanților și biolichidelor definite la articolul 2 literele (h) și (i) din Directiva 2009/28/CE, se aplică exclusiv în cazul în care produsul în cauză respectă criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17 din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile(**). În cazul în care biocarburanții și biolichidele nu respectă aceste criterii, statele membre aplică factorul de emisie de CO₂ pentru combustibilul pentru încălzire sau carburantul echivalent pentru care sunt specificate niveluri minime de impozitare în prezenta directivă.

Impozitarea consumului general de energie este calculată în EUR/GJ, pe baza puterii calorifice nete a produselor energetice și a electricității, astfel cum se menționează în anexa II la Directiva 2006/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind eficiența energetică la utilizatorii finali și serviciile energetice și de abrogare a Directivei 93/76/CEE a Consiliului(***). În cazul biomasei sau al produselor realizate din biomasă, valorile de referință sunt cele menționate în anexa III la Directiva 2009/28/CE. În cazul biocarburanților și biolichidelor definite la articolul 2 literele (h) și (i) din Directiva 2009/28/CE, aceste valori de referință se aplică numai dacă produsul respectă criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17

din această directivă. În acest caz, ele se aplică atât carburanților, cât și combustibililor pentru încălzire. Dacă biocarbanții și biolichidele nu respectă aceste criterii, statele membre aplică valorile de referință pentru combustibilul pentru încălzire sau carburantul echivalent pentru care sunt specificate niveluri minime de impozitare în prezenta directivă.

În cazul în care Directiva 2006/32/CE, Decizia 2007/589/CE sau Directiva 2009/28/CE, după caz, nu conține un factor de emisie de CO₂ și/sau o putere calorifică netă pentru produsul în cauză, statele membre consultă informațiile relevante disponibile privind puterea calorifică netă și/sau factorii de emisie de CO₂.

În sensul prezentei directive, „biomasă” înseamnă fracțiunea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor provenite din agricultură (inclusiv substanțe vegetale și animale), silvicultură și industriile conexe, inclusiv pescuitul și acvacultura, precum și fracțiunea biodegradabilă a deșeurilor industriale și urbane.

3. În cazul în care o parte dintr-un produs energetic reprezintă biomasă sau produse realizate din biomasă, factorii de emisie de CO₂ și puterea calorifică netă relevante pentru această parte sunt stabilite în conformitate cu alineatul (2), independent de codul NC cu care este clasat produsul energetic complet.
4. În lipsa unor dispoziții contrare, dispozițiile prezentei directive se aplică atât impozitării aferente emisiilor de CO₂, cât și impozitării consumului general de energie.

(*) JO L 229, 31.8.2007, p. 1.

(**) JO L 140, 05.6.2009, p. 16.

(***) JO L 114, 27.4.2006, p. 64.”

(2) Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) sunt incluse în codurile NC 2909 19 10 și 3824 90 91;”

(ii) Se adaugă următoarele litere (i) și (j):

„(i) sunt incluse în codurile NC 2207, 2208 90 91 și 2208 90 99 dacă sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau carburant și sunt denaturate în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 92/83/CE;

(j) sunt incluse în codurile NC 2909 19 90, 3823 19 90 și 3824 90 97, dacă sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau carburant.”

(b) Alineatele (3), (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3). Atunci când sunt destinate utilizării, sunt puse în vânzare sau sunt utilizate drept carburant sau combustibil pentru încălzire, produsele energetice altele decât

cele pentru care sunt precizate niveluri minime de impozitare în prezenta directivă se impozitează în funcție de utilizarea lor, la ratele aplicate combustibilului pentru încălzire sau carburantului echivalent, calculate în conformitate cu articolul 1 alineatele (2) și (3).

Produsele altele decât cele energetice, atunci când sunt destinate utilizării, sunt puse în vânzare sau sunt utilizate drept carburant, se impozitează la ratele aplicate carburantului echivalent, calculate în conformitate cu articolul 1 alineatele (2) și (3).

Aditivii sau conservanții adăugați carburanților, alții decât apa, se impozitează la ratele aplicate carburantului echivalent.

Hidrocarburile altele decât cele enumerate în alineatul (1) și destinate utilizării, puse în vânzare sau utilizate pentru încălzire, se impozitează la ratele aplicate produsului energetic echivalent, în conformitate cu articolul 1 alineatele (2) și (3). Prezentul paragraf nu se aplică turbei.

4. Impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ se aplică, sub rezerva articolului 14 alineatul (1) litera (d) din prezenta directivă, utilizărilor produselor energetice având drept consecință emisii de dioxid de carbon de la instalații, astfel cum sunt definite la articolul 3 litera (e) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului(*), indiferent dacă aceste instalații ating sau nu valorile limită indicate în anexa I la directiva menționată.

În cazul în care produsele energetice sunt utilizate în conformitate cu primul paragraf, în alt scop decât drept carburant, acestea sunt tratate drept combustibil pentru încălzire în sensul prezentei directive.

5. Trimiterile din prezenta directivă la codurile nomenclurii combinate sunt cele care figurează în Regulamentul (CE) nr. 861/2010 al Comisiei din 5 octombrie 2010 de modificare a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 2658/87 al Consiliului privind nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun(**).

În cazul în care regulamentul menționat în primul paragraf este înlocuit sau dacă o modificare a nomenclurii combinate necesită o modificare a codurilor prevăzute în prezenta directivă, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 27 și sub rezerva condițiilor din articolele 27a și 27b în vederea modificării codurilor din nomenclatura combinată pentru produsele menționate în prezenta directivă sau în vederea modificării referinței prevăzute la primul paragraf, pentru a o alinia la versiunea aplicabilă a nomenclurii combinate.

Actul delegat în cauză nu trebuie să aibă drept consecință modificarea ratelor minime de impozitare aplicate conform prezentei directive, nici adăugarea sau eliminarea oricărui produs energetic sau a electricității.

(*) JO 275, 25.10.2003, p.32.

(**) JO 284, 29.10.2010, p. 1.”

(c) Se adaugă următorul alineat (6):

„6. În sensul literelor (a), (d), (i) și (j) din alineatul (1) al prezentului articol și literelor (a), (g), (i) și (j) din articolul 20 alineatul (1), produsele destinate aprovizionării se consideră a fi destinate utilizării drept carburant sau combustibil pentru încălzire în cazul în care furnizorul are sau ar trebui, în mod rezonabil, cunoștință de faptul că destinatarul intenționează să utilizeze produsele drept combustibil pentru încălzire sau carburant. Produsele specificate la litera (a) din alineatul (1) al prezentului articol și la litera (a) din articolul 20 alineatul (1) nu sunt considerate a fi destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau carburant dacă sunt livrate unui producător de bunuri menționat la litera (h) din alineatul (1) al prezentului articol și la litera (h) din articolul 20 alineatul (1).”

(3) Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (4), prezenta directivă nu se aplică:

- (a) impozitării în aval a căldurii și impozitării produselor încadrate la codurile NC 4401 și 4402;
- (b) următoarelor utilizări ale produselor energetice și electricității:
 - produse energetice utilizate în alte scopuri decât drept carburant sau combustibil pentru încălzire;
 - dubla utilizare a produselor energetice.

Un produs energetic are o dublă utilizare atunci când este folosit atât drept combustibil pentru încălzire, cât și în alte scopuri decât drept carburant sau combustibil pentru încălzire. Utilizarea produselor energetice pentru reducerea chimică și în procesele electrolitice și metalurgice este considerată utilizare dublă.

- electricitate utilizată în principal în procesul de reducere chimică, dar și în procese electrolitice și metalurgice;
- procese mineralogice.

„Procese mineralogice” înseamnă procesele clasificate în nomenclatura NACE la codul DI 23 „fabricarea altor produse minerale nemetalice”, incluse în Regulamentul (CE) 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3037/90 al Consiliului, precum și a anumitor regulamente CE privind domeniul statistice specifice*).

Cu toate acestea, articolul 20 se aplică produselor energetice utilizate astfel cum se prevede la litera (b) din primul paragraf al prezentului articol.

(*)JO L 393, 30.12.2006, p. 1.”

(4) Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. În sensul prezentei directive, „nivelul de impozitare” reprezintă suma totală percepută aferentă tuturor taxelor indirecte (cu excepția taxei pe valoarea adăugată, denumită în continuare „TVA”) calculată:

- (a) în ceea ce privește impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂, în conformitate cu cel de-al doilea paragraf al articolului 1 alineatul (2), în momentul punerii în consum;
- (b) în ceea ce privește impozitarea consumului general de energie, în conformitate cu cel de-al treilea paragraf al articolului 1 alineatul (2), în momentul punerii în consum.”

(b) Se adaugă următoarele alineate (3) și (4):

„3. Fără a aduce atingere scutirilor, diferențierilor și reducerilor prevăzute în prezenta directivă, statele membre asigură că, în cazul în care în anexa I sunt prevăzute niveluri minime de impozitare egale în legătură cu o utilizare specifică, pentru produsele destinate acelei utilizări se stabilesc niveluri egale de impozitare. Fără a aduce atingere articolului 15 alineatul (1) litera (i), pentru carburanții menționați în tabelul A din anexa I, această prevedere se aplică de la 1 ianuarie 2023.

În sensul primului paragraf, fiecare utilizare pentru care este identificat un nivel minim de impozitare, în tabelele A, B, respectiv C din anexa I este considerată utilizare unică.

4. Nivelurile minime de impozitare a consumului general de energie stabilite în prezenta directivă se adaptează o dată trei ani, începând de la 1 iulie 2016, pentru a ține seama de modificările indicelui armonizat al prețurilor de consum, excluzând energia și produsele alimentare neprelucrate, publicat de Eurostat. Comisia publică nivelurile minime de impozitare rezultate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Nivelurile minime se adaptează automat, prin majorarea sau reducerea quantumului de bază în EUR cu procentajul de variație al respectivului indice pentru cei trei ani calendaristici precedenți. În cazul în care variația după ultima adaptare este mai mică de 0,5 %, valoarea nu se adaptează.”

(5) Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) Teza introductivă se înlocuiește cu textul următor:

„Cu condiția respectării nivelurilor minime de impozitare prevăzute în prezenta directivă, statele membre pot aplica rate diferențiate ale impozitării consumului general de energie, sub control fiscal, în următoarele cazuri:”

(b) A treia liniuță se înlocuiește cu textul următor:

„- pentru următoarele utilizări: transport public local de călători (exclusiv taximetre), colectarea deșeurilor, forțele armate și administrația publică, persoanele cu handicap, ambulanțele;”

- (6) Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

De la 1 ianuarie 2013, de la 1 ianuarie 2015 și de la 1 ianuarie 2018, nivelurile minime de impozitare aplicabile carburanților se stabilesc în conformitate cu tabelul A din anexa I.”

- (7) La articolul 8, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. De la 1 ianuarie 2013, nivelurile minime de impozitare aplicabile produselor utilizate drept carburanți în scopurile prevăzute la alineatul (2) al prezentului articol se stabilesc conform tabelului B din anexa I.”

- (8) Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

Articolul 9

De la 1 ianuarie 2013, nivelurile minime de impozitare aplicabile combustibililor pentru încălzire se stabilesc conform tabelului C din anexa I.”

- (9) Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10

De la 1 ianuarie 2013, nivelurile minime de impozitare aplicabile electricității se stabilesc conform tabelului D din anexa I.”

- (10) La articolul 12, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. În cazul în care se aplică unități de volum, volumul se măsoară la o temperatură de 15°C.”

- (11) Articolul 14 se modifică după cum urmează:

- (a) Alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Pe lângă dispozițiile generale prevăzute în Directiva 2008/118/CE din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE(*) privind utilizările scutite ale produselor impozabile și fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, statele membre scutesc următoarele produse de la impozitare, în condițiile pe care le stabilesc pentru a asigura aplicarea corectă și clară a acestor scutiri și pentru a preveni fraudă, evaziunea sau abuzul:

(*) JO L 9, 14.1.2009, p.12.”

(ii) la litera (a), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Totuși, statele membre pot, din motive de protecție a mediului altele decât reducerea emisiilor de CO₂, să impoziteze aceste produse fără a fi nevoite să respecte nivelurile minime de impozitare stabilite în prezenta directivă.”

(ii) Se adaugă următoarele litere (d) și (e):

„(d) în ceea ce privește impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂, produsele energetice utilizate pentru activități care fac obiectul și nu sunt excluse din sistemul aplicabil la nivelul Uniunii în sensul Directivei 2003/87/CE;

(e) până la 31 decembrie 2020, electricitatea furnizată direct navelor atunci când acestea sunt ancorate în porturi.”

(b) se introduce următorul alineat (3):

„3. în cazul utilizărilor menționate la litera (a) de la alineatul 1, cu excepția utilizărilor pentru producerea de electricitate la bordul unei nave, scutirea se aplică doar impozitării consumului general de energie.”

(12) Se introduce următorul articol 14a:

„Articolul 14a

1. Până la 31 decembrie 2020, statele membre oferă un credit privind impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ în ceea ce privește utilizarea produselor energetice în instalații care aparțin sectoarelor sau subsectoarelor considerate a fi expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon.
2. Cuantumul creditului fiscal corespunde consumului mediu anual de produse energetice, exprimat în gigajouli (GJ), al instalației în perioada de referință, în scopuri altele decât cele prevăzute la articolul 7, înmulțit cu 0,00561 și cu nivelul minim de impozitare în legătură cu emisiile de CO₂ menționat în tabelul C din anexa I. Perioada de referință menționată în prima teză a prezentului alineat este perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2005 și 31 decembrie 2008 sau perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2010. Cuantumul creditului fiscal nu depășește impozitul în legătură cu emisiile de CO₂ pentru utilizarea produselor energetice în instalație în cursul perioadei în cauză.
3. Pentru instalațiile care nu au funcționat în perioada de referință, statele membre stabilesc nivelul creditului fiscal pe baza capacității instalate a instalației, înmulțită cu un factor de utilizare a capacității medii, prin aplicarea metodologiei prevăzute în Decizia XXX a Comisiei de stabilire a unor norme comunitare tranzitorii privind alocarea de cote cu titlu gratuit în temeiul articolului 10 litera (a) din Directiva 2003/87/CE(*).
4. În cazul în care un stat membru aplică un nivel minim de impozitare în legătură cu emisiile de CO₂ superior nivelului minim prevăzut în prezenta directivă, acesta

poate, în scopul stabilirii cuantumului creditului fiscal în conformitate cu alineatul (2), să facă trimitere la un nivel de impozitare în legătură cu emisiile de CO₂ care să nu depășească nivelul național.

5. În sensul alineatelor (1)-(4), „sectoarele sau subsectoarele considerate a fi expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon” sunt cele care au fost stabilite ca atare pe baza articolului 10 alineatul (13) litera (a) din Directiva 2003/87/CE.

(*) JO L

(13) Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) literele (h) și (i) se înlocuiesc cu următoarele

„(h) produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încălzire și electricitate, dacă sunt utilizate de gospodării și/sau organizații recunoscute drept caritabile de către statul membru în cauză. În cazul unor astfel de organizații caritabile, statul membru limitează scutirea sau reducerea la utilizarea în scopul activităților private. În cazul utilizării mixte, impozitarea se aplică proporțional pentru fiecare utilizare. Dacă una dintre utilizări este nesemnificativă, aceasta poate fi tratată ca fiind zero;

(i) până la 1 ianuarie 2023, GPL și gazele naturale utilizate drept carburanți;”

(ii) se introduce următorul paragraf:

„Literale (a)-(e) și (g) se aplică doar impozitării consumului general de energie.”

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„3. Statele membre pot aplica un nivel de impozitare a consumului general de energie de până la zero la consumul de produse energetice și electricitate utilizate în lucrări agricole, horticole, piscicole și în silvicultură. Beneficiarii se supun acordurilor care trebuie să conducă la creșterea eficienței energetice în mod echivalent, în mare parte, eficienței care ar fi fost obținută dacă s-ar fi respectat ratele minime normale ale Uniunii.”

(1) Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Până la 1 ianuarie 2023, statele membre pot, fără a aduce atingere alineatului (5) din prezentul articol, să aplice o scutire sau o rată redusă a impozitării consumului general de energie, sub control fiscal, cu privire la produsele impozabile menționate în articolul 2 din prezenta directivă, în cazul în care aceste produse sunt alcătuite din, sau conțin unul sau mai multe dintre următoarele produse și dacă, în ceea ce privește biocarburanții și biolichidele

definite la articolul 2 literele (h) și (i) din Directiva 2009/28/CE, aceste produse respectă criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17 din respectiva directivă.”

(ii) al treilea paragraf se elimină.

(b) se elimină alineatele (4), (6) și (8).

(14) Articolele 17 și 18 se înlocuiesc cu următoarele:

„Articolul 17

1. Cu condiția respectării, în medie, de către fiecare întreprindere, a nivelurilor minime de impozitare stabilite în prezenta directivă, statele membre pot aplica reduceri fiscale la consumul de produse energetice utilizate pentru încălzire sau în scopurile menționate în articolul 8 alineatul (2) literele (b) și (c) sau de electricitate în următoarele cazuri:

(a) în favoarea întreprinderilor mari consumatoare de energie

„Întreprindere mare consumatoare de energie” înseamnă o întreprindere, astfel cum se menționează la articolul 11, în care fie achizițiile de produse energetice sau de electricitate ating cel puțin 3% din valoarea producției, fie impozitul energetic național datorat este de cel puțin 0,5% din valoarea adăugată. În cadrul acestei definiții, statele membre pot aplica criterii mai restrictive, inclusiv definiții ale cifrei de afaceri, procesului și sectorului industrial.

„Achiziții de produse energetice și electricitate” înseamnă costul real al energiei cumpărate sau produse în cadrul întreprinderii. Sunt incluse doar electricitatea, căldura și produsele energetice utilizate pentru încălzire sau în sensul articolului 8 alineatul (2) literele (b) și (c). Sunt incluse toate taxele, cu excepția TVA-ului deductibil.

„Valoare de producție” înseamnă cifra de afaceri, inclusiv subvențiile legate direct de prețul produsului, plus sau minus modificările stocurilor de produse finite, lucrările în curs și bunurile și serviciile achiziționate pentru revânzare, minus achizițiile de bunuri și servicii pentru revânzare.

„Valoarea adăugată” înseamnă cifra de afaceri totală la care se aplică TVA, inclusiv vânzările la export minus achizițiile totale la care se aplică TVA, inclusiv importurile.

(b) în cazul în care se încheie acorduri cu entități comerciale prevăzute la articolul 11, sau asociații de astfel de entități comerciale sau în cazul în care sunt puse în aplicare sistemele de comercializare de certificate sau măsuri echivalente, în măsura în care acestea conduc la o îmbunătățire a eficienței energetice.

2. Cu condiția ca nivelurile minime de impozitare prevăzute în prezenta directivă să fie respectate în medie pentru fiecare activitate comercială, statele membre pot aplica reduceri fiscale pentru impozitarea în legătură cu emisiile de CO₂ produselor energetice utilizate în scopul încălzirii sau în sensul articolului 8 alineatul (2) literele (b) și (c), în cazul în care sunt încheiate acorduri cu entități comerciale prevăzute la articolul 11 sau asociații de astfel de entități comerciale, sau în cazul în care sunt

puse în aplicare sistemele de comercializare de certificate sau măsuri echivalente, în măsura în care acestea conduc la atingerea obiectivelor privind reducerea emisiilor de CO₂.

3. În sensul alineatelor (1) și (2), „sisteme de comercializare de certificate” înseamnă alte sisteme de comercializare de certificate decât sistemul Uniunii în sensul Directivei 2003/87/CE.

Articolul 18

1. Fără a aduce atingere articolului 4 alineatul (3), Spania poate prevedea ca nivelurile de impozitare a consumului general de energie aplicate de orice comunitate autonomă să fie mai ridicate decât nivelurile de impozitare naționale corespunzătoare (diferențiere regională). Normele aplicabile trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

(a) nivelul de impozitare aplicat de comunitățile autonome nu trebuie să depășească nivelul de impozitare național corespunzător cu mai mult de 15%;

(b) în cazul în care, în timpul circulației produselor energetice în cadrul unui regim de suspendare a taxelor, din alt stat membru către Spania, a survenit sau se consideră că a survenit o neregulă în Spania, în sensul articolului 10 din Directiva 2008/118/CE care generează exigibilitatea accizelor, persoanei care a garantat plata în conformitate cu articolul 18 din directiva menționată nu i se poate imputa plata diferenței dintre nivelul de impozitare aplicat de comunitățile autonome și nivelul național, în afara cazului în care acea persoană a participat la infrafracțiune sau neregulă.

2. Fără a aduce atingere articolului 4 alineatul (3), Franța poate prevedea ca nivelurile de impozitare a consumului general de energie aplicate la nivelul regiunilor franceze să fie mai ridicate decât nivelurile de impozitare naționale corespunzătoare (diferențiere regională). Normele aplicabile trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

(a) nivelul de impozitare aplicat de autoritățile regionale nu trebuie să depășească nivelul de impozitare național corespunzător cu mai mult de 15%;

(b) în cazul în care, în timpul circulației produselor energetice în cadrul unui regim de suspendare a taxelor, din alt stat membru către Franța, a survenit sau se consideră că a survenit o neregulă în Franța, în sensul articolului 10 din Directiva 2008/118/CE care generează exigibilitatea accizelor, persoanei care a garantat plata în conformitate cu articolul 18 din directiva menționată nu i se poate imputa plata diferenței dintre nivelul de impozitare aplicat de autoritățile regionale și nivelul național, în afara cazului în care acea persoană a participat la infrafracțiune sau neregulă.

3. Portugalia poate aplica niveluri de impozitare a consumului general de energie pentru produsele energetice și electricitatea consumate în regiunile autonome Azore și Madeira mai mici decât nivelurile minime de impozitare prevăzute în prezenta directivă, pentru a compensa costurile de transport determinate de caracterul insular și dispersat al acestor regiuni.

4. Grecia poate aplica niveluri de impozitare a consumului general de energie cu până la 0,6 EUR/GJ mai mici decât nivelurile minime prevăzute în prezenta directivă la combustibilul gazos utilizat drept carburant și la benzina consumată în departamentele

Lesbos, Chios, Samos, Insulele Dodecaneze și Ciclade și pe următoarele insule din Marea Egee: Thasos, Sporade de Nord, Samotrache și Skiros.

5. Bulgaria, Republica Cehă, Estonia, Letonia, Lituania, Ungaria, Polonia, România și Slovacia pot, în scopul unor utilizări prevăzute la articolele 8 și 9, să aplice o perioadă tranzitorie până la 1 ianuarie 2021 pentru introducerea impozitării în legătură cu emisiile de CO₂. În cazul în care Uniunea hotărăște reducerea cu peste 20% a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020, comparativ cu nivelurile atinse în 1990, Comisia examinează aplicarea acestor perioade tranzitorii și, după caz, prezintă o propunere în vederea scurtării acestora și/sau a modificării nivelurilor minime de impozitare în legătură cu emisiile de CO₂, astfel cum se prevede în anexa I.”

(15) Articolele 18a și 18b se elimină.

(16) Articolul 20 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 20

1. Numai următoarele produse energetice fac obiectul dispozițiilor din capitolele III și IV din Directiva 2008/118/CEE:

(a) produsele încadrate la codurile NC 1507–1518, dacă sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau carburant;

(b) produsele încadrate la codurile NC 2707 10, 2707 20, 2707 30 și 2707 50;

(c) produsele încadrate la codurile NC 2710 11–2710 19 69. Totuși, pentru produsele încadrate la codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 și 2710 19 29, capitolele III și IV din Directiva 2008/118/CE se aplică numai mișcărilor comerciale în vrac;

(d) produsele încadrate la codurile NC 2711 (cu excepția supozițiilor 2711 11, 2711 21 și 2711 29);

(e) produsele încadrate la codul NC 2901 10;

(f) produsele încadrate la codurile NC 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 și 2902 44;

(g) produsele încadrate la codul NC 2905 11 00 care nu sunt de origine sintetică, dacă sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau carburant;

(h) produsele încadrate la codurile NC 2909 19 10 și 3824 90 91;

(i) produsele încadrate la codurile NC 2207, 2208 90 91 și 2208 90 99 dacă sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau carburant și sunt denaturate în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 92/83/CE;

(j) produsele încadrate la codurile NC 2909 19 90, 3823 19 90 și 3824 90 97, dacă sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau carburant.

(k) produsele încadrate la codul NC 3811.

2. În temeiul unor acorduri bilaterale, statele membre pot scuti total sau parțial de dispozițiile prevăzute în capitolul III și IV din Directiva 2008/118/CEE unele sau toate produsele menționate în alineatul (1) al acestui articol, în măsura în care acestea nu intră sub incidența articolelor 7, 8 și 9 din prezenta directivă. Aceste acorduri nu se aplică statelor membre nesemnate. Toate aceste acorduri bilaterale sunt notificate Comisiei, care informează celelalte state membre.”

(17) Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) la primul alineat, termenii „Directiva 92/12/CEE” se înlocuiesc cu „Directiva 2008/118/CE”;

(b) alineatul (2) se elimină.

(c) În primul și al doilea paragraf de la alineatul (5), cuvintele „În scopul aplicării articolelor 5 și 6 din Directiva 92/12/CEE” se înlocuiesc cu „În scopul aplicării articolelor 2 și 7 din Directiva 2008/118/CE”.

(18) La articolul 24, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

“2. În sensul prezentului articol:

„rezervoare standard” înseamnă:

- rezervoarele montate definitiv pe un vehicul de către producător sau de un terț și care, conform documentelor de înmatriculare sau a certificatului de revizie tehnică a vehiculului, respectă cerințele tehnice și de securitate și a căror montare definitivă permite utilizarea directă a carburantului atât în scopul propulsiei, cât și, dacă este cazul, pentru funcționarea, în timpul transportului, a sistemelor de refrigerare sau a altor sisteme. De asemenea, sunt considerate rezervoare standard rezervoarele de gaz montate pe autovehicule destinate utilizării directe a gazului drept carburant, precum și rezervoarele adaptate altor sisteme cu care poate fi echipat vehiculul;
- rezervoarele montate definitiv, de către producător sau de un terț, pe un container special și care, conform documentelor de înmatriculare sau certificatului de revizie tehnică a vehiculului, respectă cerințele tehnice și de securitate și a căror montare definitivă permite utilizarea directă a carburantului pentru funcționarea, în timpul transportului, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme cu care pot fi echipate containerele speciale.

„Containere speciale” înseamnă orice container dotat cu dispozitive proiectate special pentru sistemele frigorifice, de oxigenare, de izolare termică sau alte sisteme.”

(19) Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27

Exercitarea delegării de competențe

1. Competența de a adopta actele delegate, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (5) se conferă Comisiei pentru o perioadă nedeterminată.

2. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia transmite o notificare în acest sens Consiliului.

3. Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la articolele 27a și 27b.”

(20) Se introduc următoarele articole 27a, 27b și 27c:

Articolul 27a

Revocarea delegării de competențe

1. Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (5) poate fi revocată în orice moment de către Consiliu.

2. În cazul în care Consiliul a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe, acesta face demersurile necesare pentru a informa Comisia într-un termen rezonabil înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și eventualele motive ale revocării.

3. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară menționată în aceasta. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate deja în vigoare. Decizia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 27b

Obiecții la actele delegate

1. Consiliul poate prezenta obiecții cu privire la un act delegat în termen de [trei] luni de la data notificării.

2. În cazul în care, la expirarea acestui termen, Consiliul nu prezintă obiecții cu privire la actul delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data menționată în cuprinsul său.

Actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare înainte de expirarea perioadei respective în cazul în care Consiliul informează Comisia cu privire la intenția sa de a nu prezenta obiecții.

3. În cazul în care Consiliul prezintă obiecții cu privire la actul delegat, acesta nu intră în vigoare. Consiliul își expune motivele care au stat la baza acestor obiecții.

Articolul 27c

Informarea Parlamentului European

Parlamentul European este informat cu privire la adoptarea de acte delegate de către Comisie, orice obiecții formulate cu privire la aceste acte sau revocarea delegării de competențe de către Consiliu.”

(21) Articolul 29 se înlocuiește cu textul următor:

„Articolul 29

O dată la cinci ani și, pentru prima dată, până la sfârșitul anului 2015, Comisia transmite Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive și, dacă este cazul, o propunere de modificare a acesteia.

Raportul redactat de Comisie trebuie să examineze, printre altele, nivelul minim al impozitării aferente emisiilor de CO₂, impactul progreselor tehnologice și al inovării, în special în ceea ce privește eficiența energetică, utilizarea electricității în transport și justificarea scutirilor și reducerilor, inclusiv pentru combustibilul utilizat în navigația maritimă și aeriană, prevăzute în prezenta directivă. Raportul Comisiei ia în considerare buna funcționare a pieței interne, valoarea reală a nivelurilor minime de impozitare și obiectivele mai ample ale tratatului.

În orice caz, lista sectoarelor sau subsectoarelor care prezintă un risc semnificativ de relocare a emisiilor de carbon în sensul articolului 14a din directivă se revizuieste periodic, în special ținându-se cont de disponibilitatea dovezilor emergente.”

(22) Anexa I se înlocuiește cu textul anexei la prezenta directivă.

(23) Anexele II și III se elimină.

Articolul 2

1. Statele membre adoptă și publică, cel târziu la 31 decembrie 2012, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a respecta dispozițiile prezentei directive. Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textele acestor dispoziții și un tabel de corespondență între aceste dispoziții și prezenta directivă.

Statele membre aplică dispozițiile respective de la 1 ianuarie 2013.

În cazul în care statele membre adoptă dispozițiile menționate în primul și al treilea paragraf, aceste dispoziții cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea în care se efectuează trimiterea.

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*

ANEXĂ

„ANEXA I

Tabelul A. - Niveluri minime de impozitare aplicabile de la 1 ianuarie 2013 carburanților utilizați în sensul articolului 7

	Impozitarea în legătură cu emisiile de CO ₂	Impozitarea consumului general de energie	Impozitarea consumului general de energie	Impozitarea consumului general de energie
	1 ianuarie 2013	1 ianuarie 2013	1 ianuarie 2015	1 ianuarie 2018
Benzină coduri NC 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 și 2710 11 59	20 EUR/t CO ₂	9,6 EUR/GJ	9,6 EUR/GJ	9,6 EUR/GJ
Motorină coduri NC 2710 19 41 - 2710 19 49	20 EUR/t CO ₂	8,2 EUR/GJ	8,8 EUR/GJ	9,6 EUR/GJ
Kerosen coduri NC 2710 19 21 și 2710 19 25	20 EUR/t CO ₂	8,6 EUR/GJ	9,2 EUR/GJ	9,6 EUR/GJ
GPL coduri NC 2711 12 11 - 2711 19 00	20 EUR/t CO ₂	1,5 EUR/GJ	5,5 EUR/GJ	9,6 EUR/GJ
Gaz natural coduri NC 2711 11 00 și 2711 21 00	20 EUR/t CO ₂	1,5 EUR/GJ	5,5 EUR/GJ	9,6 EUR/GJ

Tabelul B. - Niveluri minime de impozitare aplicabile de la 1 ianuarie 2013 carburanților utilizați în sensul articolului 8 alineatul (2)

	Impozitarea în legătură cu CO ₂	Impozitarea consumului general de energie
Motorină coduri NC 2710 19 41 - 2710 19 49	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Kerosen coduri NC 2710 19 21 și 2710 19 25	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
GPL coduri NC 2711 12 11 - 2711 19 00	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Gaz natural coduri NC 2711 11 00 și 2711 21 00	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ

Tabelul C. – Niveluri minime de impozitare aplicabile combustibililor pentru încălzire de la 1 ianuarie 2013

	Impozitarea în legătură cu CO ₂	Impozitarea consumului general de energie
Motorină coduri NC 2710 19 41 - 2710 19 49	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Păcură grea coduri NC 2710 19 61 - 2710 19 69	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Kerosen coduri NC 2710 19 21 și 2710 19 25	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
GPL coduri NC 2711 12 11 - 2711 19 00	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Gaz natural coduri NC 2711 11 00 și 2711 21 00	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Cărbune și cocs coduri NC 2701 2702 21 și 2704 19 25	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ

Tabelul D. – Niveluri minime de impozitare aplicabile electricității de la 1 ianuarie 2013

	Impozitarea în legătură cu CO ₂	Impozitarea consumului general de energie
Electricitate codul NC 2716		0,15 EUR/GJ”

FISĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ PENTRU PROPUNERI

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1 Titlul propunerii/inițiativei

Revizuirea Directivei 2003/96/CE

1.2 Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB²²

14 05 Politica fiscală

1.3 Natura propunerii/inițiativei

Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune nouă**

Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune nouă în urma unui proiect-pilot/acțiuni**²³

Propunerea/inițiativa se referă la **extinderea unei acțiuni existente**

Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune reorientată către o nouă acțiune**

1.4 Obiective

1.4.1 *Obiectivul (obiectivele) strategic(e) multianuale urmărite de propunere/inițiativă*

Creștere durabilă – pentru o economie mai eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, mai ecologică și mai competitivă (Europa 2020)

1.4.2 *Obiectiv (obiective) specific(e) și activități ABM/ABB implicate*

Obiectiv specific nr.3.

Promovarea unor noi inițiative fiscale și acțiuni în vederea sprijinirii obiectivelor de politică ale UE (de exemplu, în domeniul politicii energetice și de mediu)

Activitate (activități) ABM/ABB în cauză

Titlul 14 Impozitare și Uniune Vamală; ABB 05 Politica fiscală

²²

ABM: gestionare pe activități – ABB: stabilirea bugetului pe activități.

²³

Astfel cum se menționează în articolul 49 alineatul (6) litera (a) sau (b) din regulamentul financiar.

1.4.3 *Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate*

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizati/grupurilor vizate.

Coerența Directivei privind impozitarea energiei cu Strategia Europa 2020 și coerența cu schema UE de comercializare a certificatelor de emisie (ETS)

Stimulentele dăunătoare mediului prezente în directiva actuală sunt eliminate; se stabilesc stimulente pozitive în favoarea, de exemplu, a biocombustibililor.

O contribuție la reducerea emisiilor de CO₂, creșterea ocupării forței de muncă și creșterea economică.

Tratamentul uniform al surselor de energie în directiva privind impozitarea energiei și, prin urmare, crearea unui mediu concurențial echitabil real între diferiți consumatori de energie.

1.4.4 *Indicatori ai rezultatelor și impact*

A se preciza indicatorii pentru monitorizarea punerii în aplicare a propunerii/inițiativei.

Semnalul de preț asociat emisiilor de CO₂ pentru sectoarele aflate în afara schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS).

Rata reală implicită a taxei pe energie (RII pe energie)

1.5 **Motivele propunerii/inițiativei**

1.5.1 *Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinit(e) pe termen scurt sau lung*

UE și-a stabilit o serie de obiective exigente în legătură cu energia și schimbările climatice, obligatorii din punct de vedere juridic, de realizat până în 2020. Acestea sunt definite în Strategia Europa 2020, care a stabilit drept prioritate creșterea durabilă, o economie mai eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, mai ecologică și mai competitivă.

1.5.2 *Valoarea adăugată a implicării UE*

Schimbările climatice și energia sunt probleme la nivel european. Acțiunea coordonată este esențială pentru atingerea obiectivelor stabilite în comun în aceste domenii.

1.5.3 *Lecții învățate din experiențe anterioare similare;*

nu este cazul

1.5.4 *Coerența și posibila sinergie cu alte instrumente relevante*

Propunerea stabilește un cadru de utilizare a impozitării în legătură cu emisiile de CO₂ în domenii în care UE ETS nu se aplică, care să completeze semnalul referitor la prețul carbonului prevăzut de ETS. Se va evita suprapunerea celor două instrumente, pentru a asigura coerența cu dispozițiile UE ETS și pentru a evita pierderile într-un mod rentabil.

Propunerea contribuie la strategia Europa 2020. În special, aceasta permite statelor membre să optimizeze potențialul sistemului fiscal de a promova creșterea economică durabilă, de a încuraja crearea de locuri de muncă și investițiile, și sprijină realizarea obiectivelor noastre sociale și de mediu la scară mai largă.

1.6 Durata și impactul financiar

Propunerea nu are niciun impact financiar asupra UE.

Propunere/inițiativă cu **durată limitată**

- Propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA
- Impact financiar din AAAA până în AAAA

Propunere/inițiativă cu **durată nelimitată**

- Punere în aplicare cu o perioadă inițială din AAAA până în AAAA,
- urmată de funcționarea la întreaga capacitate.

1.7 Metoda (metodele) de gestionare avute în vedere²⁴

Propunerea nu are niciun impact financiar asupra UE.

Gestionarea centralizată directă de către Comisie

Gestionarea centralizată indirectă cu delegarea măsurilor de punere în aplicare către:

- agenții executive
- organisme instituite de Comunități²⁵
- organisme publice naționale/organisme cu misiune de serviciu public
- persoanele cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în temeiul titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană, identificate în actul de bază relevant în sensul articolului 49 din regulamentul financiar

Gestionare repartizată cu statele membre

Gestionare descentralizată cu țări terțe

Gestionare în comun cu organizații internaționale (*a se specifica*)

Dacă sunt indicate mai multe metode de gestionare, vă rugăm să furnizați detalii în secțiunea „Observații”.

Observații

²⁴ Detalii privind metodele de gestionare și trimerile la regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁵ Astfel cum se menționează în articolul 185 din regulamentul financiar.

2. MĂSURI DE GESTIONARE

Propunerea nu are niciun impact financiar asupra bugetului UE.

2.1 Norme de monitorizare și raportare

A se preciza frecvența și condițiile.

2.2 Sistemul de gestionare și control

2.2.1 Riscul (riscurile) identificat(e)

2.2.2 Metoda (metodele) de control preconizată (e)

2.3 Măsuri de prevenire a fraudei și neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

Propunerea nu are niciun impact financiar asupra UE.